

Dobrovolnice Na Pleši: Na krátkodobé vztahy jsem si musela zvykat

Nová Ves pod Pleší /ROZHOVOR/ – Nemocnice Na Pleši pro někoho může vyvolat nepříjemnou představu zařízení, kde životní cesta mnoha pacientů končí. I s tím musí počítat dobrovolník, který se tu rozhodne pacientům pomáhat.

Ilustrační snímek. Autor: Vít Černý

Organizací, která v nemocnici Na Pleši vzhledem k svému zaměření na onkologicky nemocné lidi pomáhá, je Amelie. Dochází na lůžkové oddělení paliativní jednotky. Působí jako společníci u lůžka, navštěvují pacienty a tráví s nimi čas povídáním, čtením a popřípadě i malými procházkami po okolí nemocnice. Kromě toho se dobrovolníci účastní i pravidelných skupinových aktivit, jako jsou například výtvarné dílny a akce pořádané k určitým příležitostem. Jednou z dobrovolníků je jednadvacetiletá studentka psychologie Eva Pindřáková, která s Amelií spolupracuje druhým rokem.

Jak jste se dostala k dobrovolnictví v Amelii?

Amelii jsem si našla na internetu, kde jsem po ukončení spolupráce s jinou organizací, která pomáhá handicapovaným dětem, hledala něco nového a odlišného. Neznám nikoho, kdo by se s rakovinou nesetkal u členů rodiny či známých a já nejsem výjimkou. Kromě toho jsem neznala žádnou organizaci, která by se věnovala dospělým onkologickým pacientům. Tyto dvě skutečnosti mě dovedly k Amelii.

Jakým činnostem se může dobrovolník v rámci Amelie věnovat?

Stěžejní aktivitou je přímý kontakt s pacienty, dále pomoc v centru Amelie či při organizaci různých akcí – od uvedení akce do chodu po fotografování. Na Amelii mi je sympatické, že dává dobrovolníkům možnost realizovat jejich vlastní nápady a podporuje je v tom. Dobrovolníkům jsou také nabízeny různé zajímavé semináře.

Které z těchto aktivit se věnujete vy?

Nejraději trávím čas přímo s pacienty. Minulý rok jsem dojížděla do nemocnice Na Pleši, kde jsem pacienty navštěvovala u nich na pokoji a povídala si s nimi. Kromě toho jsem Na Pleši zorganizovala jarní a vánoční tvoření, které úspěšně pokračuje i letos. Posledně jsme o Vánocích nakoupili obálky a známky a pacienti mohli poslat přání rodině a přátelům, mělo to velký úspěch – dárky se shání z nemocničního lůžka špatně. Pokud se někomu nechce tvořit, nalákáme ho na dobré občerstvení a kávu. Na Pleši sice vaří dobře, ale domácí cukroví je domácí cukroví.

Jak vypadá dobrovolnictví v nemocnici Na Pleši?

V této nemocnici můžou dobrovolníci docházet buď k lidem v aktivní léčbě anebo na paliativní oddělení, neboli k lidem umírajícím. Přání pacientů se liší od jejich nálady, ale i zdravotního stavu – někdo se s vámi projde po areálu a někoho jiného jen v tichosti držíte za ruku. Zájem je i o křížovky a sudoku, které lidem rozdáváme a o povídání či čtení. Někdy navštívíte během dvou hodin deset pacientů a jindy trávíte dvě hodiny s jedním. Každá návštěva je jiná.

Co vám přijde na dobrovolnictví náročné?

Konkrétně v Amelii jsem měla na začátku problém smířit se s tím, že jsem věděla téměř s jistotou, že žádného pacienta neuvidím více než jednou. Jezdila jsem do nemocnice jednou za dva týdny a lidé, se kterými jsem se seznámila, během té doby třeba odjeli domů. Takové krátkodobé navazování vztahu mi přišlo k ničemu a povrchní, to jsem se ale spletla. Časem jsem pochopila, že i okamžik může být velmi silným zážitkem a udělat lidem radost „teď a tady“ má opravdu smysl. Na paliativním oddělení to je jiné, dobrovolník tam naopak vidá často stejné pacienty a vzniká tak jiná forma vztahu, loučení je však o to náročnější.

Vzpomenete si na nějakou zajímavou situaci, kterou jste s pacienty zažila?

Jak už jsem řekla, každá návštěva je jiná, každý člověk je jiný. Na Pleši jsem zažila smutná, veselá, těžká i vtipná setkání. Nevím, kterou situaci bych vypíchla. Obecně ráda poslouchám o tom, po čem se pacientům v nemocnici stýská, na co se těší. Těší se, až si uvaří něco dobrého, na vnučata, na vlastní postel, na soukromí, na pejska, na sousedy, na chatu, na houby ... Těší se na věci, které jsou pro zdravé lidi samozřejmostí.

Co vám dobrovolnictví přináší?

Přináší mi upozornění, abych si vážila i zdánlivě obyčejných a samozřejmých věcí – třeba času. Dívám se díky tomu na svět jinak, všímám si maličkostí. Přináší také setkání s úžasnými osobnostmi – ať už jde o pacienty, nebo kolegy. Dobrovolnictví je dobrá praxe do života. Hezky to vystihuje citát mojí školy: „Starost o druhé lidi je starostí o sebe i o svět.“

Myslíte, že vám dobrovolnictví vydrží a budete se mu věnovat dál?

Myslím, že ano. Začala jsem s dobrovolnictvím obecně ve čtrnácti letech a jedny z nejhezčích a nejsilnějších zážitků jsou spokojené právě s touto činností.

Jak reaguje okolí na to, že se věnujete dobrovolnictví?

Rodinou jsem podporována, což je skvělé. Především mamkou, která mi dokonce na každé tvoření nakoupí hromadu chlebičeků pro pacienty. Přátelé mi kolikrát i pomůžou s organizací tvoření a zajímají se. Záleží ale také na tom, o jaké dobrovolnictví se jedná. Nedávno jsem byla pomáhat uprchlíkům na srbsko-chorvatských hranicích, a to už se objevily i negativní reakce a především strach a obavy. V létě pomáhám s udržováním slovenské zříceniny hradu Tematín a z toho má největší radost můj pes, protože jsme v lese a všichni ho něčím krmí.

Jak vypadá „přijímací řízení“ na pozici dobrovolníka v Amelii?

Zájemce musí nejdříve kontaktovat koordinátorku dobrovolníků a zaslat krátký motivační dopis. Poté absolvuje vstupní pohovor a povinné je také dvoudenní školení. Po školení máte dva týdny za rozmyšlenou a v případě kladného rozhodnutí podepíšete smlouvu o dobrovolnické činnosti,

kodex dobrovolníka Amelie a dohodu o mlčenlivosti. Vzhledem k tématice, které se Amelie věnuje, je věk 18ti let podmínkou. Mezi dobrovolníky máme studenty i pracující lidi různých profesí.

Co byste vzkázala zájemcům o dobrovolnictví Na Pleši?

Že to je skvělé! Tato nemocnice vybočuje z takového klasického nemocničního stereotypu – je umístěna v lese, na první pohled vypadá jak zámek, zvenku i zevnitř svítí optimistickou žlutou a má milý personál, který má dobrovolníky rád. Každé jaro navíc celou nemocnici dobrovolníci vyzdobí krásnými obrázky, které pro pacienty vyrábí děti ze základních škol. Budete se tu cítit vítaně a je tu prostor pro vaše kreativní nápady.

O Amelii Amelie již deset let nabízí bezplatné služby onkologicky nemocným v Centrech Amelie v Liberci, Praze, Olomouci, Rakovníku i v Příbrami, a to formou individuální podpory odborníků, skupinových aktivit, informačním servisem a také na Lince Amelie, která má telefonickou a e-mailovou část. Dobrovolníky Amelie lze potkat v Centrech i na onkologických klinikách v Olomouci, Praze a Středočeském kraji. Amelie zajišťuje také odborné vzdělávání a množství dalších podpůrných projektů. Organizace svojí činností pomáhá onkologicky nemocným a jejich blízkým zmírňovat strádání od chvíle stanovení diagnózy, v průběhu onemocnění i v situacích, kdy se člověk vrací do aktivního života nebo naopak umírá. Amelie je jedinou organizací v České republice, která poskytuje psychosociální podporu systematicky a odborně. Dobrovolnický program Amelie je realizován v Praze, Olomouci a Středočeském kraji. Dobrovolníci působí v nemocnicích a Centrech Amelie a jsou nedílnou součástí jejích aktivit. Dobrovolnický program Amelie je akreditován Ministerstvem vnitra ČR a řídí se doporučením Ministerstva zdravotnictví ČR. Probíhá na odděleních onkologických a hemato-onkologických klinik ve fakultních nemocnicích v Praze (VFN v Praze), v Olomouci (FN OL) a v Nemocnici Na Pleši. Dobrovolnický program Amelie je specifický svým zaměřením výhradně na oblast onkologie. Vznik a registrace tak úzce specifikovaného dobrovolnického programu byla reakcí na častou absenci dobrovolnických programů na onkologických odděleních. Důvodem je potřeba specifického výběru a přípravy dobrovolníků. Na vícedenních školeních Amelie se připravují i dobrovolníci pro jiná Dobrovolnická centra z celé ČR.

(Článek vznikl s pomocí Hany Plškové z Amelie)

dnes 06:31

Autor: Markéta Jankovská